

ABSTRAKT

Před třemi lety uvedlo Ministerstvo spravedlnosti České republiky do soudní praxe doporučující tabulku, jejímž záměrem bylo sjednotit rozhodovací praxi soudů v určování výživného. Tabulka má korigovat vágní úpravu vyživovací povinnosti, zaručit právní jistotu všech zúčastněných a předvídatelnost rozhodnutí. Výživné často pokrývá jen část nákladů na dítě, pokud je vůbec řádně placeno. Situace je o to problematičtější, že neúplné rodiny s nezletilými dětmi patří mezi domácnosti nejvíce ohrožené chudobou. V jejich čele stojí nejčastěji ženy, které nesou hlavní tíhu pečující i živitelské role. Pozici samoživitelek dále znesnadňuje nevýhodné postavení na pracovním trhu. Výsledkem všech těchto faktorů je feminizace chudoby a přenášení životní úrovně matky na dítě. Mé výzkumné rozhovory se proto zaměřily na to, zda je tabulka v praxi používána. Vyhodnocuji její efektivitu a představuji modifikace navržené ze strany soudů. Analýza ukázala, že ne všechny soudy tabulku zohledňují, respektive ji používají na různé úrovni. To je důsledkem různých interpretací slova „doporučující“, které se objevuje v souvislosti s tabulkou. Fakt, že v některých případech tabulka není používána vůbec, poukazuje na opomíjení důvodnosti potřeb tabulky a širšího kontextu situace samoživitelek.